

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Octobrem, Novembrem, Decembrem

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 26. De exercitio zeli.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60533](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60533)

verò languor iste, cum amore, quem tibi *October.*
debeo, convenire potest?

*Inquire, ut cognoscas, an salutis animarum
zelum habeas, & inde iudicium fer de tuo in
Deum amore.*

Tabescere me fecit zelus meus, quia ob-
liti sunt verba mea. *Psal. 118. 139.*

Ad hoc amicum amas, ut tecum amet
Deum. *Aug. Hom. 38.*

DIES XXVI.

De Exercitio Zeli.

I.

PLerique nomine zeli intelligunt virtu-
tem solis viris Apostolicis propriam,
vel alijs certè ultroneam, cum tamen o-
mnes illum non minùs exercere sint obstri-
cti, quàm ipsammet charitatem, cujus il-
le necessarius est effectus. Zelus non est
sine charitate; sed neque charitas absque
zelo; Deus, inquit Spiritus sanctus, man-
davit unicujque de proximo suo; modo tamen
diverso. Viris, qui publico quodam
funguntur munere, vel authoritate pol-
lent, hac authoritate, quam in alios habent,
non utendum, nisi in eorum salutem. Sic
Parens necessariò obstrictus est familiæ suæ
stu-

October.

studere salutem, ad filiorum suorum educationem incumbere; curare, ut domesticis sui bene instruantur, piæque vivere doceantur; qui si defectu hujus curæ peccent, & pereant, tum parens hic, vel Dominus pro illis redditurus est rationem: ac proinde eorum salutem negligere non potest, quin propriam in discrimen conijciat; harum enim animarum jactura æternam ipsi quoque perniciem certissimè accerset. Deus ipse per Prophetam dicit: tu reus es de morte eorum: tu respondebis de animabus eorum.

Izech. 3. 20.

II. Persona publica habere zelum debet erga omnia, quæ ad ipsius officium spectant, & eò usque illum extendere, quò ejus se potestas extendit. Ea reddere debet rationem omnium publicorum scelerum, quæ non impedit, quæque idcirco sibi persuadet esse sine remedio, quia ipsa est sine zelo. Inveniret sanè media, malo occurrendi, si æquè de ipsius fortuna, ac de salute animarum ageretur, si æquè ageretur de bono Principis, à quo penderet, ac de honore Dei agitur. Quantumcunque in se bona esse videatur, si alijs bona non est, à Deo mala esse censetur. Effet procul dubio sancta, si vitam ageret privatam; sed quia publicam agit, reprobabitur;

tur; damnatio aliorum, quam non impedit, propriam ipsi accerferet. Præcipue vero Pastores animarum zelum habere obligantur: nam Christus peculiariter illis præcipit, ut oves suas pascant: *Pasce oves meas*. Is istos interfectores æstimat illarum, quas pabuli defectu perire passi sunt: *Non pavisti*, inquit ipsis: *occidisti*. Eheu! si anima propria tantum nobis facessit negotij, quantum erit onus, de aliarum salute reddere rationem? an igitur mirandum, si viri sanctissimi tam gravi oneri se subdixerunt? sed an non mirandum, quod homines à sanctitate penitus alieni, si vel modicum rationis habent, aut fidei, id muneris ambire audeant?

III. Homines etiam privati zelum habere tenentur; sed alia ratione. Correctio fraterna omnibus, nemine excepto, incumbit, ubi ea utilis esse potest: & semper ferè utilis est, si fiat cum moderatione, cum mansuetudine, & Spiritu charitatis. Si viderem hominem in abyssum quandam, jamjam lapsurum, quin de periculo cogitaret; an non mors ipsius mihi imputari posset, si eum periculi non admonerem? amica admonitio, quam ei tempori dabo, interitum impedire alicujus animæ potest; summe coram Deo insons,

si

October.

si eâ supersedeo? zelus quispiam est omnibus hominibus communis. Atque hic alius non est, quàm studium, bono alijs exemplo praelucendi. Exemplum hominis virtutis studiosi, plus aliquoties boni praestat, quàm verba sacri cujusdam oratoris; id enim est exprobratio tacita, sed efficax, à qua minùs abhorremus, plusque proficimus. Divus Franciscus, cum in publicum prodiret, modestia, & humilitate sua concionabatur. Denique, quemadmodum preces instrumentum sunt potentissimum ad salutem animarum promovendam, sic & preces ille zelus sunt, quem omnes omnino homines exercere possunt; praesertim sacrae illae Virgines, quae à mundo separatae praecipuam suam occupationem in oratione constituunt; istae exemplo S. Theresiae animatae, mundi flagitijs frequenter ingemiscere debent, & ferventes, assiduasque preces Deo offerre pro peccatorum ad bonam frugem reductione, quae non rarò precum animae cujusdam ignota, & ferventis effectus est.

Statue habere tantum zelum, quantum tibi conditio tua permittit; in quocunque demum statu vivas: eum exercere exemplo, & oratione potes.

Man-

Mandavit illis, unicuique de proximo October.
suo. *Eccli. 17. 12.*

Debemus Deo incomparabiliter plus,
quàm nobis, fratri autem, quantum no-
bis ipsis. *Aug. de Trin.*

DIES XXVII.

De Visitatione Sanctissimi
Sacramenti.

I.

Beneficia, quæ Deus nobis contrulit, nos
obligant, ut Dominum nostrum su-
per altari in Sanctissima Eucharistia resi-
dentem frequenter visitemus. Deus è
cælo in terram venit nos quæsiturus; &
nos ad ipsum aliquoties invisendum vix
pedem movere sustinemus. Is nostri a-
more in Sanctissimo Sacramento in nihi-
lum quasi se reducit, & nos per nostram
assiduitatem, & reverentiam, ei tantam
sui abjectionem compensare non cogita-
mus. Is nostri amore millenis in eo inju-
rijs se exponit; & nos eas sarcire non o-
mnibus viribus contendamus? si nobis in-
dicaretur, Christum in unico totius Vni-
versi loco, quantumcunque remoto, in-
veniri, nullus foret Christianorum, ut ut

G

mo-